

Stadsnieuws.

EENE OVERHAAL-QUAESTIE.

Als men van den eenen Amstel-oever naar den anderen wil oversteken, heeft men tegenwoordig tusschen Hoogesluis en Schulpbrug, ongerekend de stoompont, de keus tusschen wel een veertig „overhalen.“ Men zou geneigd zijn verbaasd te staan over het blijkbaar drukke verkeer tusschen Amsteldijk en Weesperzijde, wanneer 't niet spoedig bleek, dat er wat anders achter stak dan louter voorzien in een bepaalde behoefte.

Er zijn drie officieele overhalen, wettig en wel van de gemeente Amsterdam gepacht voor een nog al aanzienlijk bedrag, /975, meenen we. De pachtsom is hoog, maar 't zou misschien nog wel gaan, als er in den laatsten tijd niet een aantal kapers op de kust gekomen waren. Iemand heeft er plezier in een aantal bootjes op eigen gelegenheid te laten varen; dat zijn die bootjes met omhoog loopende bruggen op de achterplecht, waardoor het publiek den vasten wal kan bereiken, — want deze schuitjes missen uit den aard der zaak een steiger tot aanleglaats, gelijk de officieele overhalen.

Over de financieele uitkomsten dezer vrijbuitery ligt een waas. De particuliere veerlieden mogen natuurlijk geen tarief vorderen, maar het zit er zóo in dat per man vier duiten of $2\frac{1}{2}$ cent betaald wordt, dat er niet gevorderd behoeft te worden, en voor den enkelen onwetende zijn er nog wel formules, als: „dat laat ik aan meneers's beleefdheid over,“ — iets waarmede men hoegenaamd niet tegen wet of verordening zondigt.

Men betaalt dus doorgaans $2\frac{1}{2}$ cent, evenals op den officieelen dienst, want hoewel in de pachtvoorwaarden een minimumprijs van 1 cent aangenomen is, begrijpt ieder wel dat dit geen vergoeding is voor het roeien over den 400 Meter breeden Amstel.

Al die $2\frac{1}{2}$ cent-stukken ontgaan den pachter, die er als 't ware recht op heeft. Hoe er aan te komen, is echter de groote kunst. Aangezien de Amstel geen gemeente-water is, kan Amsterdam het varen er in niet verbieden en dus de concurrentie à outrance niet tegengaan. Alleen het publiek kan hier helpen door den Keizer te geven wat des Keizers is. De pachter van zijn kant zorgt zooveel mogelijk dat het publiek niet mistasten kan. De officieele overhaal-steigers zijn door opschriften kenbaar gemaakt; overdag varen de bootjes tegenwoordig met de vaderlandsche driekleur en 's avonds met gekleurde ballons. Deze laatste kenteekenen zijn echter na te volgen, maar alleen de echte veerdienst blijft in het bezit van doelmatige steigers.

Het een met het ander geeft tegenwoordig 's avonds aan den Amstel een nog opwekkender aanzien dan anders.